

villig til at lade komme paa særlige Lovforslag. Han blander ligeledes andre Beskatningsspørgsmaal sammen, som jeg ikke nærmere skal komme ind paa. Men Faktum er, at Toldloven er strandet og strandet paa Fattigmands Snaps, som det ærede Medlem med en Varme, der var en bedre Sag værdig, Gang efter Gang har forsvaret her i denne Sal. Det er nu et Spørgsmaal, om den Agitation, som har været ført før, og som naturligvis ogsaa i denne Sommer vil blive ført for Bevarelsen af Fattigmands Snaps, vil være i Stand til vedvarende at kunne samle saa mange, som Flertallet hidtil har troet at have bag ved sig, naar paa samme Tid Befolkningen faar at vide, hvorledes den kunde faa Lettelse paa Livsfornødenhederne f. Eks. Kaffe, Ris, Sukker m. m. af langt større Værdi end det lille Offer, som fordres ved en forhøjet Spiritusbeskatning.

Det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) kom atter i Dag ind paa, at den indenlandske Vinfabrikation burde beskattes. Jeg skal ikke gentage Toldkommissionens Forhandlinger. Det ærede Medlem ved, at i Grunden vare de fleste af os enige om, at det kunde vi være med til, men der var mange Forhold, som gjorde, at vi maatte tage varsomt paa disse Ting, ikke mindst Forhold med Hensyn til Traktater med forskellige fremmede Magter. Dernæst fik vi ogsaa Oplysninger om, at Alkohol i Vin allerede er beskattet 19 pCt. højere end den foreslaaede Brændevinsskat. Det er imidlertid altsammen Spørgsmaal, som det vilde føre for vidt at komme nærmere ind paa. Men vare vi komne ind paa en Kompensation for Nedsættelserne paa Toldloven i saa stor Udstrækning som af Flertallet foreslaaet, tvivler jeg ikke om, at Flertallet af den danske Befolkning havde været glad ved denne Overenskomst, ogsaa i pekuniær Henseende.

Forhandlingerne ere jo nu aldeles strandede, og, som jeg sagde, er det med Beklagelse, jeg maa stemme for Dagsordenen, men med denne Beklagelse følger dog nogen Tilfredsstillelse. Have Forhandlingerne været saa længe, som de have været, tyder alt paa, at der er ligesom en anden Luftning oppe. Som den ærede Ordfører for Flertallet udtalte i Gaar, have vi jo i det andet Tings Flertal set, at den Mand, der som Frihandelsteoriens dygtige og energiske Apostel, har gjort Haandværket og Industrien efter min Mening ubodelig Skade i mange Aar, nu staar næsten som en enlig Fugl nede i det Parti, som han før var Talsmand og Ordfører

for. Derimod er der kommet andre varme Talsmænd for Haandværket og Industrien, der nu have lagt det klart for Befolkningen, at det, som kunde opnaas ved en Toldrevision med Hensyn til Nedsættelser paa Beskyttelsessatserne i det hele og store, var af ringe Betydning, at det mest var Fantasier, smukke Gøglebilleder, som, naar de opløstes, viste sig kun at blive til faa Kroner og Øre for hver Familie her i Landet. Det er noget, som jeg og alle Industriens Venner her i Landet, med stor Tilfredsstillelse have noteret, for vi kunne vel nok være sikre paa, at denne Stemning vil brede sig mere og mere; i alt Fald er den begyndt godt. Og saa vide vi, at den Toldrevision, som vi forhaabentlig faa — den bliver vi naturligvis ikke fri for — vil ikke blive daarligere, men tværtimod langt bedre end den, vi havde Udsigt til at opnaa, hvis vi havde faaet en Overenskomst i Stand nu. Det, som jeg maa beklage — deri er jeg enig i, hvad det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt) udtalte i Forgaars — er, at nu ere alle Skattereformerne strandede, og Kommunerne, de haardt bebyrdede Kommuner paa Land som i By, faa intet. Ganske vist var der i disse Skattereformer ikke noget til Lettelse for Købstadkommunerne; men det maatte man jo se bort fra, naar man kunde komme Landbruget til Hjælp. Men var jeg enig med det ærede 6te Medlem for 6te Kreds i denne Anke over Skattereformerens Stranding, var der mangt og meget i hans øvrige Udtalelser, som jeg ikke kunde være enig med ham i. Jeg ser ogsaa i Dag, at det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Jørgensen) med stor Begærlighed har grebet det ærede Medlems Udtalelser, der passede saa brillant for de Anskuelse, som han hidtil har været omtrent ene om at repræsentere i dette høje Ting, Jeg skal villig indrømme, at det løb mig lidt koldt ned ad Ryggen — det samme er vel sagtens sket med andre ærede Byrepræsentanter — naar vi hørte, at hele Frælsen, det, der nu skulde gavne vort Fædreland, var et stort Landbrugsparti, at det var derigennem vi skulde komme til Reformen til Gavn for Samfundet. Ja, jeg kender nu min ærede Meningsfælle saa godt, at jeg ved, at han som god Højremand og god Partifælle ikke vil være med til at faa Reformen gennemførte, der skulde være blot til Gavn for Landbostanden og ikke ogsaa til Gavn for de andre Samfundsklasser. Dette sluttede han ogsaa med, og det gjorde paa sin det bedste Indtryk. Naar der nu fra mange Sider i disse Dage er blevet